

Elsi Lampelan (Ingalsuo) muistelu:

Repolan tukun vaatejonossa

Oli sota-aika. Huhu kiersi, että nyt on Repolan tukkuun tullut vaatelähetys. No sinnehän sitä pitää lähtiä hakehan uusia vaatteita, kun vanhat on tullu pieneks eli on kasonnu ulos, niinkö sanothin.

Lähin aamulla polokupyörällä siinä seittemän aikoihin. Pyöräsä oli aika huonot kumit. Oli jo nuoralla köytetty, kun sisukumi oli pullistunut ulos. Otin vielä nuoraa mukhan, että jos uusi pullistuma tulee, niin voi köyttää taas.

Ajattelin oikasta Koimäen tiehaarasta Porkon kautta Maaherran mäkken. Sillä välillä oli monta krintiä, ainakin kuus tai kaheksan. Siinä sai panna pyörän monta kertaa aijan vierustalle, kun avas ja taas tälläs krintin kiinni. Kirntisä oli semmonen salappa, että se ei auennu, jos lehemä puski sitä. Oli niisä saranakki jostain vanhasata kengänpohojasta.

Niin sitä matkaa tehtiin. Tiet oli kapeita hietateitä ja mutkasia. Ei ollut silloin Engluntin eikä Pisman suoraa. Vitikan talojen kautta se mutkitteli.

Viimein tulin kaupunkiin. Näin, että Repolan tukun eesä oli kamalan pitkä jono, mutta päätin mennä jonon päähän. Kuulin, että ensimmäiset oli tullu jo aamulla nelijän aikoihin jonohon. Tuntui siltä, kuin jono ei olis kulkenut yhtään eteenpäin. Taisi olla kaupan tuttuja, sivusta luikkijoita. Tuli siinä vilu ja näläkä, mutta aattelin, että oon jonossa. Viimein pääsin kaupan sisälle, mutt hyllyt oli jo tyhyjät. Kysyin aluvaatteita. Myyjä puisti päätään, mutta kun näki, kuinka viluissani oli, kumartui tiskin alle ja nosti tiskille yhdet naisten alushousut. Otin tietysti housut ja maksoin.

Lähin polokehan kotia, mutta päätin, etten oikase enää Porkon kautta. Alako jo hämärtää ja ajattelin oikasta Palolan kautta. Ei siitä oikein mikään tie ollu. Piti lykätä pyörää pellon pyörtänyä pitkin.

Äiti oli kotona pelänny kauhiasti, että mihin se tyttö on joutunu. Silloin puhuttiin, että on nähty niitä desantteja, joita on lähetetty tänne selustaan vakoilemaan. Kotiin kuitenkin selevisin ja pyörän kumikin pysyi ehejänä.

Niistä housuista ei ollut suurtakaan iloa. Kerran kun pesi, niin ne venyi leveyttä ja pituus meni kasaan. Niinpä nimitinkin niitä Onni Klounin housuiksi. Olivat jotain sillan sekoitetta, joka ei pitänyt ryhtiä.